U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Z. Č.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2018, č. j. 32 A 49/2017 – 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč,** který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 28. 2. 2018, č. j. 32 A 49/2017 – 28, Krajský soud v Brně odmítl žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2017, č. j. MPSV-2017/172199-921, sp. zn. SZ/MPSV-2016/243912-921. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 19. 10. 2016, č. j. 34711/2016/SLP, jímž byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči.

[2] Kasační stížnost proti tomuto rozsudku podala jménem žalobce (dále jen „stěžovatel“) jeho manželka Mgr. M. Č., bytem P. 985, M. Současně přiložila kopii vysokoškolského diplomu o vykonání magisterského studia v oboru právo. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 4. 2018, č. j. 7 Ads 107/2018 – 11, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně stěžovatele poučil, že nebude-li této výzvě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 9. 4. 2018. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním ze dne 16. 4. 2018, ke kterému přiložil plnou moc,

kterou zmocnil svou manželku Mgr. M. Č. k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a kopii dokladu o jejím vysokoškolském právnickém vzdělání.

[3] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[4] Z výše uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen buď advokátem, nebo svým zaměstnancem či členem, který požadované vzdělání má. Zastoupení advokátem, eventuelně vysokoškolské právnické vzdělání samotného stěžovatele, příp. jeho zaměstnance nebo člena, který za něj jedná nebo jej zastupuje, je obligatorní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nenaplnění brání věcnému projednání věci. Jestliže stěžovatel – fyzická osoba reaguje na výzvu soudu k odstranění nedostatku povinného zastoupení tím, že předloží procesní plnou moc pro osobu, která není advokátem, není tím odstraněn nedostatek povinného zastoupení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2003, č. j. 4 As 45/2003 – 48, publ. pod č. 238/2004 Sb. NSS).

[5] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nedoložil soudu, že byl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, případně že za něj jedná nebo jej zastupuje jeho zaměstnanec nebo člen, který má vysokoškolské právnické vzdělání, a tento nedostatek neodstranil ani přes výzvu soudu, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že podaná kasační stížnost zjevně nemohla být úspěšná. Krajský soud odmítl žalobu pro její opožděnost. Je nesporné, že žalobou napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 23. 8. 2017. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Podle § 40 odst. 2 věty první téhož ustanovení pak lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek. Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu dvouměsíční lhůty pro podání žaloby, byla středa 23. 8. 2017 (doručení napadeného rozhodnutí), posledním dnem lhůty pro podání žaloby tak bylo pondělí 23. 10. 2017. Žaloba však byla podána k poštovní přepravě až dne 24. 10. 2017, tedy po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout. Krajský soud tedy nepochybil, pokud opožděně podanou žalobu odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Podle § 10 odst. 1 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Protože podle § 11 odst. 1 písm. b) téhož zákona je řízení v nyní

posuzované věci osvobozeno od soudního poplatku, Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho vrácení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu